

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemši nedeljo in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst 250 Din, večji inserati petit vrsta 4.— Din. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. «Slovenski Narod» velja letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Upravljeništvo: Knaflova ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Strahovito neurje nad Atlantskim oceanom

Nad oceanom, Anglijo ter severozapadno Evropo divja že več dni silen orkan, ki je povzročil obilo škode in zahteval mnogo človeških žrtev — Vsi parniki na odprttem morju so v nevarnosti

— London, 26. novembra. Že pet dni razsaja nad Anglijo, vso zapadno in severno Evropo in Atlantskim oceanom silno neurje. Vsi parniki, ki jih je neurje zatotilo na odprttem morju, so več ali manj v nevarnosti, da se potope. Večina ladij, ki so se mudile v bližini obale, se je zateklo v najbližje luke, ki so zaradi tega prenatrpane. Z vseh strani pa neprestano prihajajo brezžični kljuci ponesrečenih ladij na pomoč. Pristaniške oblasti ob angleški in francoski obali so organizirale velikopotezno reševalno službo, pri kateri sodelujejo tudi vojne ladje. Po doseganjih vseh se je potopilo večje število manjših ribiških in tovornih parnikov, pa tudi več velikih parnikov je doživel katastrofo, čije obseg trenutno še ni znani. Ve se le toliko, da so se potopile neka večja nemška in dve italijanski ladji.

Neurje povzroča tudi na kopnem velike neprilike. V Angliji je v neredu ves promet, ker so neprestani nalični sledili poplave, ki so na mnogih krajin takoj poškodovale železniško progo, da je mestoma promet popolnoma ustavljen. Telefonsko omrežje je

mnogo trpelo in so cele pokrajine odrezane od ostalega sveta. Tudi v mestu samem je povzročil vihar na hišah in javnih napravah obilo škode. Promet cestne in podzemeljske železnice je zelo oviran. V nižje ležečih delih ob Temsi je voda vdrla v hiše in poplavila cele ulice. Lukah počiva skoraj vse delo, ker parniki ne morejo odprtiti.

— Pariz, 26. novembra. Nad Francijo in ob francoski obali razsaja že dva dni strahovit orkan. Parniki prihajajo v luks z velikimi zamudami, odločno parnikov pa je sploh nemogoče, ker so Luke tako natrpane, da je vsako manevriranje izključeno. Mnogo parnikov, ki so še na potu, kljče nujno na pomoč. V bližini alžirske obale se je ponesrečil nek italijanski parnik, pri čemer je utonilo 12 mož posadke s kapitanom vred. Potnike in ostalo posadko je rešila neka nemška ladja.

— Pariz, 26. novembra. Pri Alžiru se je ponesrečil italijanski potniški parnik «Cesarea». Ko je bil oddaljil kakih 10 milij od obale, ga je strahovit orkan vrgel ob neko pečino, pri čemer je dobil parnik v spodnjem delu veliko luknjo, skozi katero je začela naglo udih.

Klerikalni davčni vijak na delu

Kako so klerikalci snedli dano besedo. — Ubijanje slovenske podjetnosti. — Klerikalci odpirajo vrata tuji konkurenki. — Uničevanje tujškega prometa in gostilničarskega stanu.

Predno so bile ustanovljene oblastne samouprave, so zaupniki SLS na svojem zborovanju v Celju sklenili, da se ne smeti nalagati nobena nova davčna bremena, tudi oblastne davčine, in da je treba predvsem poskrbeti, da bo država odstapila oblastnim samoupravam toliko svojih dohodkov, da bodo lahko krile svoje potrebe. Prav tako je predsednik ljubljanskega oblastnega odbora dr. Natlačen na prvi seji oblastne skupščine slovensko izjavil, da ne misli večina uvajati nobenih novih oblastnih davčin, ker Slovenija ne prenese nobene nove obremenitev več.

Vsakdo je pričakoval, da bo SLS po svojem vstopu v vlado, ki ga je utemeljenovala baš s potrebo izgraditve in izpolnitve oblastnih samouprav, storila vse, da se državne finance toliko decentralizirajo, da bodo oblasti poleg poslov, ki so jih preuzele od države, dobile tudi zadosten del dohodkov, ki jih dobiva iz Slovenije. To pričakovanje je bilo tem bolj upravičeno, ker je SLS na shodi in v svojem časopisu, ko je bila v opoziciji, neprestano kritišala o davčni preobremenjenosti, o izmoževanju Slovenije in njenem obubožjanju.

Ta pričakovanja pa so prineseli samo razočaranja. Prvo, kar je storila klerikalna večina v slovenskih oblastnih skupščinah, je bilo, da je pričela uvajati nove davčine, k čemur je bila deloma prisiljena, ker delegacija SLS v Beogradu ni storila svoje dolžnosti, čeprav je zatrjevala po famoznem blejskem paktu in po zadnjih skupščinskih volitvah, da bo skrbelo za Slovenijo ne samo 20 klerikalnih poslancev, ampak tudi še 110 radikalov, s katerimi se je SLS zvezala na življenje in smrt.

Na eni strani je klerikalna delegacija naprila oblastnim samoupravam celo vrsto pasivnih ustanov, za katere bomo morali vedno plačevati, na drugi strani pa ni poskrbeli v zadostni meri, da bi od države dobili vsaj toliko, kolikor bi bilo za njihovo smotreno vzdrževanje potrebno.

Državna davčna bremena se s prenosom državnih poslov na oblastne samouprave niso prav nič zmanjšala. Nasproti, državna uprava je v času klerikalne vlade iz Slovenije izisnila še več, kakor v prejšnjih letih, s čemer je postalo uvajanje oblastnih davčin v njihovo počevanje na podlagi nekdajnih klerikalnih argumentov samih še bolj neupravičeno.

Slovenec trdi v zagovoru klerikalne davčne politike, da smo se približali izenačenju davkov na ta način, da so sedaj pričele plačevati več davkov tudi druge pokrajine. Zato sicer nima nobenih dokazov, ker jih tudi doprinsti ne more, dejstvo pa je, da prebivalstvo v Sloveniji ni zahtevalo nivojelizacije v plačevanju davkov na zgornj, ampak navzdol, ker gre predvsem za to, da se preobremenitev Slovenije olajša.

Strinjam se z njegovimi izvajanjami, da postane davčna zadeva resna, kadar se uporabljajo davčni dohodki napreč, kadar denar davkopalcev ne pride z njim nazaj, če ostane davčni denar po večini vedno v eni pokrajini, ker morajo druge pokrajine pologomo obubožati. Zakaj, ako bi klerikalci, ki so v vladi, poskrbeli, da bi dobita Slovenija nazaj vsaj nezamenljiv del tega, kar pobere državna davčna uprava v njej, bi ne bilo treba uvajati nobenih novih oblastnih davčin, je zato brez podlage.

Dva predrzna izsiljevalca pod ključem

Kako sta hotela vpokojeni major Ostojić in odpuščeni uradnik Boltek opehariti tovarno za visoko odškodnino. — Izsiljevanje se ni posrečilo.

Pred meseci je direkcija tovarne v Našičah odpustila nekega Slavka Bolteka zaradi nedostojnega vedenja. Odpuščeni uradnik je kmalu dobil namenitev pri agenturi Norddeutsch Lloyd. Pozabili pa ni mogel svoje prejšnje službe in tudi ne direktorja, ki ga je odpustil. Ravnateljstvo tovarne ima svoje poslovne prostore na Mažuraničevem trgu v Zagrebu. Ravnatelj je dobil kmalu po odpustu uradnika Bolteka od nega grozilno pismo, v katerem mu grozi, da ga bo ovadil oblastem, ker ima v svojem podjetju ljudi, ki so nemški, madžarski in italijanski vuhoni in da bo vse storil, da bo poljica te ljudi pregnala iz naše države. Boltek je naveadel tudi imena Špijonov in je končal svoje grozilno pismo s pripombo, da bo miroval, če mu direktor pošlje do določenega termina večjo vsoto denarja. Jaz sem kavalir, je napisal Boltek, in prepričam vam, da določite višino nagrade. Direktor Našičke tovarne dr. Bratanič seveda ni odgovoril do termina, kakor je zatrjeval Boltek. Kasneje mu je sporočilo, da ga bo ovadil državni pravnik, če se bo predprnil pisati mu še taká pisma. Nekaj mesecov nato je prišel k dr. Brataniču neki mož in se mu predstavil za majorja Aleksandra Ostojića. Bil je v civilni obliki. Povedal je direktorju zaupno, da je zvedel, da je bila proti njemu in nekaterim njegovim uradnikom vložena v Beograd pri vojaško-politični oblasti ovadba zaradi vohunstva. Na podlagi te bodo njegovi uradniki najbrž izgnani iz naše države. Major je nadalje izjavil, da je med osmisljenimi uradniki tudi neki njegov priatelj, ki ni nameščen v tovarni. Zato, je rekel major, bom ovadbo uničil. Mesec dni pozneje je Ostojić zopet posetil direktorja in mu počkal prepis ovadbe in imena vseh špi-

ionaže osmisljenih uradnikov njegove tovarne. Na seznamu je bilo okoli 50 uradnikov, ki naj bi bili izgnani iz države. Direktor je takoj izgotvil, da je med njimi samo pet takih, ki niso naši državljanji. Ugotovil je tudi, da je pisača prepis popolnoma slična pisavi v grozilnem pismu, ki ga je poslal predmesec Boltek. Ko je majorja na to opozoril, je ta odšel z obljubo, da mu bo prinesel ovadbo v originalu. Nekaj tednov nato je Ostojić res prišel k direktorju in mu pokazal ovadbo v originalu. Direktor je takoj opazil, da je tudi to pisan odpuščeni Boltek. Ovadba je bila brez podpisa in tudi ni imela potrdila, da jo je sprejela kaka vojaška oblast. To je pisan Boltek, je vzkliknil direktor. Major mu je to potrdil s pripombo, da mu je Boltek dal polnomočje, da izkoristi ovadbo. Ko je direktor ogledoval Boltekov rokopis, je Ostojić izvlekel iz aktovke več aktov, ki so bili prepisi cen blaga, kupcev tovarne itd. Te spise je Boltek ukral v pisarni, ko je bil še nameščen v tovarni in jih je hotel vnovčiti pri konkurenčni tvrdki. Ostojić je takoj izjavil, da prepuсти vse te dokumente direktorju, če mu izplača za potne stroške v Beograd 22 tisoč Din ter ga namesti v beograjski podružnici z mesečno plačjo 6 tisoč Din. Te dokumente sem dobil od neke visoke vojaške oblasti v Beogradu, je pripomnil Ostojić, in jih morem izkoristiti, kakor me je volja. Direktor je majorja ogorčeno zavrnil in mu takoj povedal, da ga pod nobenim pogojem ne more namestiti pri svojem podjetju ter da bo takoj vložil proti Bolteku ovadbo. Major je direktorju svetoval, naj Bolteka ne ovadi, ker se bo zadovoljil z odškodnino. Poleg 22 tisoč Din potnih stroškov najmu da še 30 do 40 tisoč Din odškodnine, pa bo vse v redu.

Direktor je takoj obvestil policijo, ki je nastavil v sobi pri direktorjevi pisarni detektive, ki so slišali vse razgovore izsiljevalca. Ostojić je namreč prišel vsak dan v direktorjevo pisarno in mu pretil, če mu ne izplača odškodnine. Direktor je izplačilo odlašal, češ, da nima še odobrenja svojih predstojnikov. Med tem je mogla policija sledovati izsiljevalca. Dne 23. t. m. je major Ostojić zopet prišel v pisarno dr. Brataniča. V sosedni sobi so bili detektivi, ki so slišali vsako besedo njunega razgovora. Direktor je izsiljevalcu izjavil, da je dobil dovoljenje, da izplača vsoto, ki jo je zahteval. Vprašal ga je še, kaj bi se zgodilo, če bi mu podjetje ne izplačalo odškodnine. Major Ostojić je začel na dolgo in široko pripovedovati o vseh posledicah, ki bi nastale zaradi tega, kako bi bili tovarniški uradniki preganjani in izgnani iz države, ob česar bi imelo podjetje največ škode. Ravnatelj je nato podpisal ček za 62 tisoč Din, češ, da ne more dopustiti, da bi se pregašnalo njegovo uradništvo. Major je zadovoljno vtaknil ček v žep in odšel. V več so ga že čakali detektivi ter ga preiskali. Našli so ček in razne druge dokumente, s katerimi je hotel izkoriscati direktorja. Policia je takoj aretirala izsiljevalca upokojenega majorja Ostojića in odpuščenega uradnika Bolteka, ter ju izročila sodišču.

Potrebna ugotovitev

V informacijo javnosti smo v soboto objavili poročili upravnega odbora ljubljanske mestne elektrarne o dobavah za njen razširjenje in socijalno - politično odseka ljubljanskega občinskega sveta o socijalnem skrbstvu mestne občine, ki sta bili prečiniti na zadnji občinski seji. Včerajšnji »Slovenec« nas napada, če, da nismo povedali, da je prvo poročilo prečital član klubu obč. svetnikov SLS g. Orehek, drugo pa g. Krek, predsednik kluba občinskih svetnikov SLS. Ugotavljamo, da smo to že omenili v svojem poročilu o poteku občinske seje in da smo tedaj o obeh zgodovin, ki ju navaja »Slovenec«, skor več poročali, kakor pa uželeni »Slovenec« o ceji seji občinskega sveta. Mi smo torej povedali, da sta gg. Orehek in Krek podala poročili v imenu upravnega odbora mestne elektrarne in socijalno - političnega odseka, ugotavljamo pa ob tej priliki tudi to, da onadvina nista povedala, da so jima poročili sestavili mestni uradniki. H koncu naj ugotovimo tudi to, da občinska svetnika gg. Orehek in Krek ne predstavljata v občinskem svetu samo sebe, temveč, da sta poročala na seji občinskega sveta ne v svojem, ampak v imenu upravnega odbora in soc. pol. odseka, v katerem imajo napredni občinski svetniki vsaj toliko besede, kakor obč. svetniki SLS. Le zato smo tudi objavili obo poročili, ker nas zasebno mnenje gg. Oreheka in Kreka prav nič ne briga. Toliko v pojasnilo, da ne bo kakre zamere. Sicer bi pa lahko »Slovenec« ob poročili objavil prej, kakor smo jih mi. V tem slučaju, bi se mu ne bilo treba pritoževati, da uporabljamo javno izražene izjave, kakor se nam zdi prav in ne farovski gospodi. Sicer bi pa priporočali »Slovenecu«, naj ne bo tako malenkosten in naj ne obesa imen svojih generalov na velik zvon. Lastna hvala se pod mizo valja.

Napredovanja v naši vojski in mornarici

Napredovali so v pehoti: za kapitane I. kl. kapitani II. kl. V. Kozjak, Silvester Kleč, J. Bah, Franjo Zaherl, Dragotin Žurek, Zvonimir Župančič, Mihovil Žimel, Dragotin Stencel, Anton Šproč, Izidor Plick, Vinko Cajnko, Franc Cigoi, Vilko Turk, Josip Šerbec, Marko Težak, Aleksander Rup, Ivan Jug, Stepan Kolander, Ilijia Sever, Adolf Gröbminger, Dragotin Vosner, Stanislav Draksler, Ciril Rihter, dr. Ivo Čebuhar, Adalbert Braž, Jože Ravnik, Franjo Tičak, Ivan Lavrenčič, Ivan Kunst, Maks Smerdu, Franjo Gorenčan, A. Kos, J. Kopac in I. Postel; za kapitane II. kl. poročniki Dragotin Šturn, Mirko Černe, Rado Pavlič, Anton Širk, Vladimir Perše, dr. Bogdan Kurbus, Vinko Linič, Franjo Gregorič, Janko Babnik, Vinko Palek, dr. Milan Perič, Franc Jančovič, Ivan Pahernik, Karel Soss, Franc Majcen, Miroslav Golik, Florjan Zupanc, Vilko Kotnik, Adolf Horvat, Edmund Gregl, Aleksander Hohnjec, Anton Gingl, Maksimilijan Žagar, Makso Dimič, Janko Drnovšek, Josip Roushal, Vladislav Miklar, dr. Josip Goljeviček, Josip Raza, Ivan Poldružač, Vladimir Lokar, Josip Kolšek, Silvester Raden, Franc Pečak, Rudolf Portner, Dragotin Sovre, Viktor Pinter, Zvonimir Murat, dr. Miroslav Frelič, Franjo Zagari, Izidor Finci, Josip Kramer, Dušan Rybač, Franjo Greif, Joško Velikonja, Nikola Kos, Dragotin Trešnjač, Roman Oberflindner, Maks Bešč, Andrej Žele, Vladimir Anžlovar, Janez Triller, Vinko Sterle, Ivan Križaj, Slavko Dragazonar in Vladimir Perše; za poročnike podporočniki Rajko Plavšič, Emil Rataj, Zdravko Šeršar, Jaroslav Žak, Karlo Dolnišek, Rudolf Pirš, Anton Novak, Karlo Zavec, Anton Černe, Stanko Leben, Ljubomir Volež, Ivan Gliha, Janko Ponešek, Stanislav Palouc, Ranko Lukač, Rudolf Brolič, Rudolf Plik, Franc Šircelj, Vladimir Krištof, Srečko Živko, Srečko Jeras, Staško Hrmelj, Ivo Našler, Danilo Sardoč, Emil Benčić, Josip Čupac, Rudolf Župan, Vinko Gašek, Anton Ogrin, Ivo Režek, Franc Erženjak, Vojislav Došen, Albin Plehan in Franc Mencej; v artilleriji za kapitane I. klase kapitani II. klase: Pavel Zobec, Branko Tomšiček, Ivan Lipovščak, Karlo Faž, Jože Ježen, dr. Vladimir Levšek, Martin Beker, Ivan Ivančič, dr. Vladimir Vidmar, Karlo Fabiani, Ivan Herceg in Josip Lončarič;

za rez. kapitane II. klase poročniki: Pavel Ješe, Dragotin Ravšek, Vladimir Kirin, Zvonimir Bratanič, Viktor Kamenar, Vladimir Kobi, Dragotin Štefan, Ivan Kavšek, Ferdo Krizmančič, Vinko Novosel, Viktor Opal in Zlatko Kralj;

za rezervne poročnike podporočniki: Ivo Vidmar, Ivan Babič, Anton Luknati, Anton Cerar, Marin Stude, Ljudevit Kos, Ivan Brajdič, Stanislav Jelačin, Božidar Okorn, Franjo Tušar, Srečko Rob, Andrej Slapar, Vladko Zorko, Josip Lang, Albin Pregelj, Josip Brinar, Alfred Spicar, Oto Muk, Vinko Čeh in Vilko Molnar;

v inženierski stroki za poročnike podporočniki Miloš Marolt, Franc Košnjek, Milan Kosec, Vladimir Valenta, Karlo Orehek, Zoran Pišl in Vatroslav Vipavc;

v sanitetni stroki za kapitana I. klase kapitana II. klase Josip Salopek in dr. Boštjan Erat;

za apoteatarske kapitane II. klase poročniki Janko Valko, dr. Janko Rak in dr. Ljudevit Zalar;

v ekonomski stroki za kapitana I. klase kapitani II. klase Edvard Godel in Franjo Triglavčanin, za kapitana II. klase poročnike Ivo Koch;

v zrakoplovstvu za poročnike podporočniki Alojzij Radin, Zdenko Ulepč, Joahim Žitnik, Janko Šalamon in Josip Kranjc; za poslovodjo III. klase nižji poslovodja IV. klase Dragotin Hirs;

v inženiersko tehnični stroki za kapitana II. klase poročnik Josip Žagar; v mornarici za kapitana I. klase kapitan II. klase dr. Ivan Jurin.

sično + romantičen, za češko glasbeno polpreteklo dobro reprezentativ program.

Zvočnost orkestra je mlodane idealne, ker so vse instrumentalne skupine v ugodnem stvilčnem in po tehnični znanju odtehtanem razmerju. Nastop kaže elegantno in čvrsto disciplino. Izvajanja so nosila vodostojen umetniški karakter in ni bilo niti trenutek trebiti gledati nanje, kot smo to vajeni storiti pri mladih začetnikih, skozi prste. Imeli smo vtiš, kankor da nam koncentri v dolgi dobi preizkušen, do posankosti vigran, rutiniran orkester.

Pev. zbor GL. M. in ljublj. akademiki so ji podarili v znak bratske edinstvenosti in v znak priznanja in zahvale za izredno lep umetniški užitek šopek in dva lepa venca.

Razstava angleške umetnosti

Včeraj dopoldne je bila slovensko otvorenja v Narodnem muzeju v Ljubljani razstava britanske umetnosti. Otvoriti so prisostvovali odlčeni zastopniki naše javnosti. Navezč je bil tudi angleški poslanik v Beogradu g. Kennard.

Prvi je govoril univ. prof. dr. Izid. Černar, ki je pozdravil angleškega poslanika Kennarda v imenu naše javnosti ter se zahvalil Jugoslovenski družbi v Londonu, ki ji gre glavna zasluga za priveditev razstave angleške umetnosti v Ljubljani. Dela, ki so razstavljeni v Narodnem muzeju, so prenesli s Mednarodne umetnostne razstave v Benetkah ter bodo razstavljeni še v Zagrebu in Beogradu.

Nato je govoril angleški poslanik g. Kennard. Izrazil je svoje veselje, da more otvarjati razstavo angleške umetnosti v prestolnici Slovenije, če je pozna. Po kratkem izvajaju o zgodovini angleške umetnosti in sodobnih angleških slikarjev, čeji deli so znana deloma tudi pri nas, kakor poznavajo v Angliji dela naših dveh najmarkantnejših umetnikov Jakopifa in Meštroviča, je g. poslanik dal besedno velikemu županu dr. Vodopivec, ki je v imenu pokrovitelja kralja Aleksandra izjavil, da je razstava otvorenja.

Številni navzoči, med katerimi je bilo tudi nekaj gostov iz Zagreba, so si nato ogledali razstavljeni dela sodobne angleške umetnosti, ki jih je 72. Zdi se, da med temi manjkajo nekateri najmarkantnejši zastopniki moderner angleške umetnosti. Razstavljene umetnine so skoraj vse povprečne, edino nekaj grafik je med njimi, ki so visoke umetniške vrednosti.

Slovenski teden v ljubljanski operi. Provokat v letosnjem sezoni prirede naše Narodno gledališče slovenski teden, v katerem se bodo izvajala opera dela izključno slovenskih skladateljev. Izmed Slovencev sta v tem tednu zastopana Risto Savin in Slavko Oster, Hrvate zastopana Ivan pl. Zajec, Češi popularni Smetana, Rusev pa Musorgsky - Rimski Korzakov, Prokofjev in Stravinski. Obžalujemo le, da ni na repertoarju tudi poljska opera. Slovenski teden začne v petek 30. t. m. slavnostno predstavo v proslavo narodnega praznika Poje se Risto Šatinova »Lepa Vida«. Od danes naprej so pri obetih gledališčih blagajnai v predprodaji bloki za popust pri obisku teh predstav. Blok stane 10 Din in im pot kuponov, na podlagi vsakega kupona se dobi za predstave v okviru tega tedna 30% popusta.

Ljubljanska opera. Vsled zadnjih skupen, ki se vršijo v operi za »Lepo Vido« in »Nikola Šubić Zrinski«, bo operno gledališče v torek dne 27. t. m. z

Dnevne vesti.

Iz Ljubljane

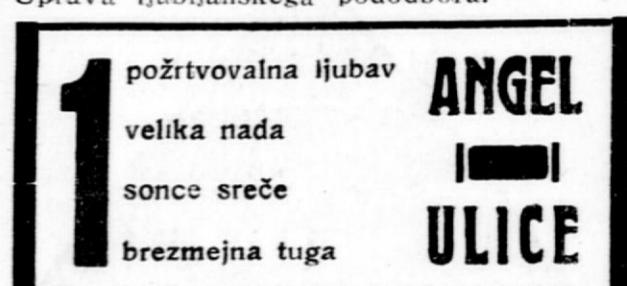
Iz državne službe. V višjo skupino sta pomaknjena inspektorja finančne kontrole v Ljubljani Franjo Golob in Josip Erjavec.

Češki učenjak v Beogradu. Profesorski zbor beograjske medicinske fakultete je povabil znanega češkega učenjaka prof. dr. Šambergerja v Beograd, da bi predaval o kakem problemu iz svoje stroke. Dr. Šamberger se je vabilu odzval in bo predaval 3. decembra o kužnih boleznih.

V naši državljanstvo so sprejeti ravatelji tovarne v Kranju. Maksimilijan Horvatić, privatni uradnik iz Ljubljane Anton Rupnik, trgovec iz Kočevja Anton Skerjanc, zidar iz Trstenika Ivan Dudaks in strojvodja drž. železnic iz Maribora Alojzij Andrej.

Razpisana profesorska služba. Na južnici fakulteti v Zagrebu je razpisana natječaj za katedro kriminalne znanosti in sociologije. Kandidati naj vlože prošnje v 6 mesecih po objavi natječaja v "Službenih Novinah" in naj navedejo, ali se potegujejo za rednega ali izrednega profesora odnosno docenta.

Rezervarni oficirjiem. Na udanostno brzojavko članstva iz izrednega zborna dne 17. t. m. je prejel predsednik ljubljanskega podobrda iz dvorne pisanice sledeče pismo: »Njegovo Veličanstvo kralj je blagovolil odrediti, da se Vam sporoči Njegova srčna zahvala za izjavno udanosti in zvestobe, katero ste poslali v imenu članov ljubljanskega podobrda ob prilikih izrednega zborna. Minister dvora: Janković, s. r.» Uprava ljubljanskega podobrda.

Kongres slovanskih filologov. Prihodnje leto se bo vršil v Pragi velik kongres slovanskih filologov.

IZ "Službenih Novin". »Službene Novine« št. 266 z dne 14. t. m. objavljajo zakon o trgovinski in plovitveni pogodbi ter konvenciji o živalskih kužnih boleznih med kraljevino SHS in Italijo.

Iz zdravniške službe. V višjo skupino je pomaknjena sreski sanitetski referent v Novem mestu dr. Viktor Gregorič.

Taksa na kinovstopnice. Finančni minister je podpisal nove izpomembe in dopolnitve k pravilniku o takhsah in pristojbinah, ki se našajo na takse na kinovstopnice in na vstopnice v druga zabavnišča.

Naležljive bolezni v ljubljanski in mariborski oblasti. Od 22. do 31. oktobra je bilo v ljubljanski oblasti 19 slučajev tifuznih bolezni, 8 grize, 56 škratinke, 195 ošpic, 19 davice, 3 šena, 1 krčevite odrevnosti in 1 vrančičnega prisada. V mariborski oblasti je bilo od 1. do 7. t. m. 20 slučajev tifuznih bolezni, 14 grize, 40 škratinke, 147 ošpic, 26 davice, 5 šena, 3 dušljivega kašja, 1 naležljivega vnetja možganov in 1 krčevite odrevnosti.

Živalske kužne bolezni v ljubljanski in mariborski oblasti. Od 12. do 18. t. m. je bilo v ljubljanski oblasti 7 slučajev svinjske kuge, 6 svinjske rdečice in po 1 čebelne kuge, vrančičnega prisada in smravnosti. V mariborski oblasti je bilo 19. t. m. 43 slučajev svinjske kuge, 16 svinjske rdečice, 2 mehurčastega izpuščaja goved, 3 vrančičnega prisada, 2 konjskih garj in 2 stekline.

Iz "Uradnega lista". »Uradni list« št. 111 z dne 24. t. m. objavlja pravilnik, kako se vzdržujejo klinike medicinskih fakultet, v kolikor imajo poleg proračunskih dotacij lastne dodokhe.

Trije vseučiliški profesorji pred sošidom. V kratkem se prične pred beograjskim sošidom zanimiva razprava. Zagovarjali se bodo po tiskovnem zakonom trije vseučiliški profesorji dr. Milorad Nedeljković, dr. Dragoljub Arangjelović in dr. Mirko Kosič in sicer radi članka o hrvatskem vprašanju, objavljenega v beograjskem »Vremenu«.

Težka železniška nesreča. Iz Vinkovcev poročajo o težki železniški nesreči, ki se je pripetila pri kolodvoru v Ivankovem. Beograjski brzovlak se je zaletel v tovorni vlak, ki je vozil proti Beogradu. Karambol je imel katastrofalo posledice. Obe lokomotivi sta razbiti. Proga je pa na kraju nesreči več metrov daleč porušena. Več vagónov tovornega vlaka je skočila s tira, dokim so ostali vagoni brzovlaka po čudnem naključju nepoškodovani. Tudi od potnikov se ni nihče ponesrečil. Vrglo jih je le s sedežev. Iz Vinkovcev je prišla na ponoc takoj lokomotiva. Po gurnem napornem delu so pokvarjeno progno zopet popravili. Zjutraj ob 8. je mogel brzovlak nadaljevati pot proti Zagrebu. Komisija je preiskala vzroke nesreče in je ugotovila, da jo je zadržal službočni uradnik, ki je pustil brzovlak na tir, kjer je žal tovorni vlak. Materialne škoda je precejšnja.

Vreme. Klub pozni jeseni, ko je načelo že sneg in mrz, smo dobili pravo aprilsko vreme. V soboto proti večeru je začelo močno grmeti in dobili smo prvi sneg, ki je pa večnočno že izginil. Včeraj je ležala nad Ljubljano skoro ves dan gosta megla in vreme je bilo skrajno neprjetno. Včeraj se je pa megla naenkrat razpršila in začelo je deževati. Danes zjutraj je bilo še močno oblačno, doppoldne se je pa že zjasnilo in posajalo je prav prijetno solnce. Barometer pa že davno ni stal tako nizko, kakor danes zjutraj. Kazal je namreč 742 min. Vremenska napoved pravi, da bo oblačno, zastanovitno vreme. Včeraj je bilo povsod v državi oblačno, v Splitu je celo snežilo. V Šplitu in Mariboru je bilo včeraj 11 stopinj, v Beogradu 10, v Zagrebu in Skoplju 9, v Ljubljani 4.3. Danes zjutraj je znašala temperatura v Ljubljani 2 stopinj.

Mlekarsko-sirarski tečaj

v Škofji Loki

Uprava oblastne specjalne kmetijske šole za mlekarstvo v Škofji Loki javlja tem potom, da se otvori na oblastni specjalni kmetijski Šoli za mlekarstvo v Škofji Loki (Slovenija) dne 10. januarja 1929 nov desetmesečni odnosno cœloletni mlekarski sirarski tečaj, ki traja s 7 dnevnim prestudem za katoliško Velikonoč in enomesecnimi šolskimi počitnicami v mesecu avgustu do 10. decembra 1929.

Strokovni pouk na Šoli je teoretičen in praktičen. Teoretični pouk obsegajo 15 predmetov, med njimi 10 strogo strokovnih predmetov (iz mlekarstva) in iz splošne kmetijske stoke predmete: živinorejo, nauk o pridelovanju krme ter živinodržavstvu. Praktično se pa povečuje izdelovanje najbolj razširjenih trdih, poltrdih in mehkih sirov, izdelovanje presnega masla, pridržanje jogurt in kefir mleka ter praktično izvajanje prekušanja mleka in mlečnih izdelkov. Obiskovalci tečaja se dajejo pritegnjeni vsem opravilom, ki se tičajo opravljanja načina razdeljanja mleka in parnih naprav. Učni jezik je slovenski; vendar pa se bo tolmačila učna snov po potrebi tudi v srbohrvaškem jeziku.

Obiskovalci mlekarsko sirarskega tečaja v Škofji Loki uživajo na mlekarski Šoli poleg strokovnega pouka tudi vso oskrbo v internatu zavoda, zdravniško pomoč in zdravila v službi bolezni, so zavorovani proti morebitnim nezgodam v obratu in prejmejo tekom učne dobe še 1 par močnih čevljev, 2 beli bluzi in 4 predpasnike za delo.

Vzdrževalnina na zavodu znaša na mesec 750.- Din. Šolnina pa za vse tečaj 1000.- Din. Vzdrževalnino in Šolnino je plačati v naprej pri blagajni specjalne kmetijske šole za mlekarstvo v Škofji Loki v dveh obrokih in sicer I. obrok do 10. januarja in II. obrok do 10. junija 1929.

Prosilci izven ljubljanske oblasti so oproščeni šolnine; plačevanja vzdrževalnine pa jih lahko oprosti deloma ali pa popolnoma ljubljanski občastni odbor.

Prosilci izven ljubljanske oblasti pa oproščeni Šolnino in vzdrževalnino ali sami ali pa so štipendisti svojih samoupravnih teles odnosno Ministrstva za Poljedelstvo in Vode. Ljubljanski občastni odbor jih eventuelno tudi lahko oprosti od plačevanja Šolnino (1000.- Din).

Sprejemni pogoji za vse prosilce so tisti:

1. Državljanstvo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

2. Z dobrim uspehom dovršena osnovna Šola. Prosilci z dokazano daljšo praksjo v mlekarstvu, dalje prosilci absolventi kmetijskih Šol in odlični učenci osnovnih Šol uživajo prednost pri sprejemanju.

3. Starost nad 17 in ne preko 25 let.

4. Moralna neoporenčnost.

5. Pri nedoljetnih prosilcih dovoljenje staršev ali njih namenitkov za obiskovanje mlekarsko sirarskega tečaja v Škofi Loki.

6. Popolna fizična usposobljenost; predvsem pa zahteva, da prosilci nebolejajo na tuberkulozi ali kateri drugi prenosljivi bolezni.

Prosilci, ki se hočejo vzdrževati iz lastnih sredstev, naj vlože načasnice do 29. decembra 1928 prošnje za sprejem na mlekarsko sirarski tečaj neposredno pri upravi oblastne specjalne kmetijske šole za mlekarstvo v Škofi Loki. Prosilci pa, ki si obetajo podpor od samoupravnih oblasti odnosno iz Ministrstva za poljoprivrede in vode naj vlože prošnje za sprejem posredno preko svojih občastnih odborov odnosno ministrstva za poljoprivredu in vode.

Oblastni odbori in ministrstvo za poljoprivredu in vode bodo prošnje svojih prosilcev za podporo ali ugolidi ali pa zavrnili. Ugodno rešenje prošnje odpodijo oblastni odbori in ministrstvo za poljoprivredu in vode upravi oblastne specjalne kmetijske šole za mlekarstvo v Škofi Loki v nadaljnje reševanje. Prosilci si morajo torej oskrbeti izjavno navedenih oblasti in ministrstva za poljoprivredu in vode, s katero se te oblasti zavezujejo plačevati Šolnino in vzdrževalnino za svoje prosilce. Uprava specjalne kmetijske šole za mlekarstvo izbere končno iz vseh na ta način dospelih prošenj za sprejem 15 mest na obvesti o tem zadevne oblastne odbore in ministrstvo za poljedelstvo in vode ter sporoči sprejetim učencem sprejem na mlekarsko sirarski tečaj neposredno na njihov naslov.

Vsem prošnjam za sprejem je priložiti:

1. Domovnico.

2. Zadnje Šolsko izpričevalo in eventualno potrdilo o praksi v mlekarstvu.

3. Rojstni in kristini list.

4. Navstveno izpričevalo.

5. Dovoljenje staršev ali njih namenitkov za obiskovanje mlekarske Šole.

6. Zdravniško izpričevalo s klavzulo, da prosilci nebolejajo na tuberkulozi ali kateri drugi prenosljivi bolezni.

Prosilci, da ne bolejajo na tuberkulozi ali kateri drugi prenosljivi bolezni.

7. Izjava, da hočejo plačevati Šolnino in vzdrževalnino. (To izjava lahko zabeležijo tudi na dovoljenju staršev za obisk mlekarsko sirarskega tečaja.) Stipendisti samoupravnih teles ali ministrstva za poljedelstvo in vode zabeležijo to izjava v prošnji za sprejem njihovi občastni odbori odnosno ministrstvo za poljedelstvo in vode.

8. Izprševalo o uboštvo, podpisano po pristojni oblasti odnosno davenčnem uradu.

Na prošnjah prosilcev mora biti točno navedeno njihovo sedanje bivališče.

Točnejša določila o strokovnem pouku, sprejemnih pogojih in življennih obrestih v internatu občaste.

Obračun s Šolnino in vzdrževalnino je bil v skladu z načini začudenje, ko mu je ciganka, ki je znala razlagati sanje. Nadvojvodinja je imela v njen proroški duhi nemajno zaupanje. Cesar se je dal pregovoriti in je ciganka povedala, kaj je videl v sanjah.

Priča je res tožil, ne da bi vedel, kakšna je usoda njegovih del. Morda bi ostala zadeva janji in za druge za vedeno zagonetka, da mu ni prišlo naključje na pomoč. Pri njem se je namreč oglašil nek Benečan, trgovec z umetnimi. Pokazal mu je fotografijo kopije Donatijevga dela.

«Ali veste?» je vprašal, «kdo je napravil te skulpture?»

«Naravno,» je odgovoril kipar, «sam sem jih klesal.»

Ponarejanje umetnin v Italiji

Kako so sleparji potegnili hčerko ameriškega milijonarja s kopijami dragocenih umetnin. — **Sleparija pri pomogla mlademu kiparju**

Američani imajo denar in zato si lahko marsikaj privoščijo. Po vojni, ko je Evropa obubožala, so kar trumoma prihajali v Evropo in kupili vse, kar se je dalo. Zlasti so pridno odnašali čez veliko lužo razne umetnine in antikvitete, za katere so plačali za naše razmere sicer horendne, a zanje razmeroma bagatelne zneske. Ker je bila večina držav na robu gospodarskega propada, ni čuda, da so Američani lahko odnašali, kar jim je ujegal. Saj so imeli doljarje. Tako so v Ameriko počasi odjadrala najlepše in najznamenitejše umetnine vseh časov. Američani so kupovali slike in kipe, gobeline, skulpture in splošno vse, kar ima kakšno umetniško vrednost. Dogodilo se je celo, da so v Franciji poročili star, v renesančnem slogu zgrajen gradic in prepeljali vse dele v Ameriko, kjer so ga nanovo zgradili. Fantastično idejo si je izmisliла neka ameriška milijonarka, ki ne ve, kam bi z denarjem.

Toda često se dogodi, da Američani prav pošteno nasedajo. Tako so nasedili dne dni v deželi antike — Italiji. Tam so namreč prišli na sled velikanskim sleparjam, odnosno ponarejanju umetnin. Zdi se, da bo iz aferc, ki zavema vedno večji obseg, izčimil pravcat škanadal.

Pred dobrim letom sta se pojavila pri rimskem kiparju Dosseni dva starinaria, ki sta ž njim zaključila večjo kupčijo. Naročila sta, naj jima izkleše različne sohe iz 14. in 15. stoletja. Dala sta mu na račun večji znesek, izjavila sta pa, da so sohe namenjene za okras kraljevsko honorirala. Kipar je bil zadovoljen in je pričel z delom, ne da bi slutil, da ima opraviti s sleparji. Za delo sta mu dala okoli 650.000 lit, dasi sta v pogodbi pristala na 1.900.000 lit. Podjetna antikvarja sta izjavila, da ne plačata nobenega beliča več in če mu ni več, nuj, naj tuži.

Dossena je res tožil, ne da bi vedel, kakšna je usoda njegovih del. Morda bi ostala zadeva janji in za druge za vedeno zagonetka, da mu ni prišlo naključje na pomoč. Pri njem se je namreč oglašil nek Benečan, trgovec z umetnimi. Pokazal mu je fotografijo kopije Donatijevga dela.

«Ali veste?» je vprašal, «kdo je napravil te skulpture?»

«Naravno,» je odgovoril kipar, «sam sem jih klesal.»

Sleparija pa bo nedvomno imela tudi posledice. Prvič bodo v bodočem vede Američani pri nakupu starinskih umetnosti bolj previdni, drugič pa ni prezreti dejstva, da je postal kipar Dossena, ki je bil doslej celo široki italijanski javnosti neznan, kar čez noč slaven. Američani se namreč zanj zelo zanimajo, kajti preprinčani so, da je mož, čiglar dejstvo, so celo izvedene premotila, nedvomno velik genij. Zdi se, da bodo Dosseno zvabili v najkrajšem času v Ameriko in iz revnega rimskega kiparja postane čez noč slaven in bogat mož.

To je zvezel omenjeni Benečan, ki se je oglasil pri kiparju

Edgar Wallace:

Kdo je morilec?

Roman.

— Saj tudi ne maram vašega denarja, — nikoli nisem hrepela po vašem premoženju! — je kričala vsa iz sebe. — Mati mi je zapustila nekaj draguljev.

— Ki sem jih kupil jaz, — je pripomnil Mandel. — Ni imela pravice zapustiti ti moje dragulje.

— Sicer jih pa še videla nisem, — je odgovorila pastorka.

Obrnila se je in hotela oditi iz sobe.

— Molly! — je dejal tako mirno in prijazno, da se je nehote ustavila. — Malo bolj prijazna bi morala biti z menom. Molly — ne pozabi, da sem beten.

Njegove besede so jo ganile.

— Oprosti, oče, — je odgovorila. — Ne bi smela pozabiti, da ste bojni. Ali vas hudo trga po kolenih?

— Tako, da ne morem vstati, — je zastopal. — Prokleti revmatizem me prime v trenutku, ko pričakujem starega prijatelja. To pomeni, da bom moral ostati najmanj teden dni v postelji. Pošlj sem služinčad in naroči ji, naj vzame seboj voziček. Rad bi šel v svojo sobo, ker imam važne opravke.

Vrtnar in sluga sta odpeljala Johana Madleja v tako sobo, ki jo je bil dal prezidati ob hiši v višini vrta in ki mu je služila kot delavnica, obenem pa kot spalnica, kadar ga je prijet revmatizem tako, da ni mogel hoditi po stopničah.

Cim je sedel udobno za pisalno mizo, se je dekle vrnilo k svojim domaćim opravkom.

Ko sta prispela popoldne Sokrates in njegov brat, je sedel Mandel v nasložnici na travniku pred hišo.

— Kaj ti je, John? — je vzklknil Sokrates presenečeno.

— Prokleti revmatizem! — je zastopal John. Veseli me, da si prisel. Tak si, kakor si bil, ko sva se zadnjičevidela.

— To je moj brat, — je dejal Sokrates. — Mladič je segel Mandleju v roko.

Dekleta sta zagledala še pri čaju, ko je Lexington pripeljal bolnika v naslonjaču v salon. Mladiču je pri pogledu na njo zaprl sapo.

— Divna je, Sokrat, — je dejal po čaju. — Božanstvera je. Ali si že videl kdaj take oči in tako polt, čisto in gladko, kakor rožni list? Ali si opazil njen vedenje?

— Ah, Lexi, na živce mi greš — je dejal Sokrates flegmatično. — Kaj sem te zato pripeljal sem, da pokvariš rezultat mojega dela? Svaril sem te pred ženskami —

— Dovolj! — je dejal Lexington. — Tudi ti veš, da je lepa.

— Ni napacna, — je pritrdir Sokrates previdno. — Meni se zdi, kakor vsako dekle.

— Pogan in filister si, — ga je zavrnil brat.

— Oboje ne morem biti, — je dejal Sokrates smeje. — Pač pa sem opazil, — je nadaljeval in umolknil iz obzirnosti do brata.

— Kaj? — je vprašal Lexington radovedno. — Kako ravna z njo?

Sokrates je pritrdir.

— Surovin je, — je dejal Lex ogorenčno. — Mož, ki takoj grdo ravna z dekletem, je ničrednež. Tega sploh ne razumem. Si slišal, kako je zakričal na njo, ko je hotel imeti sladkor?

— Dejal bi, da jo sovraži, — je rekel Sokrates zamišljeno. — In prepričan sem, da ga tudi ona sovraži. To je zanimivo gospodinjstvo. John Mandel je zastrašen.

— Zastrašen?

Sok Smith je prikimal, kajti v očeh Johana Madleja je videl smrtni strah.

III.

Strah Johna Madleja.

— Zastrašen? Kako to? Česa se boji?

— Tudi jaz bi rad vedel, — je odgovoril Sokrates mirno. — Si videl pri vratih električni zvonec? Gotovo ga nisi videl, ker nisi izkušen. Ali si videl,

da ima revolver vedno pri sebi, v delavnici in v spalnici? Ima tudi trojno zrcalo nad pisalno mizo, tako da mu je treba sama dvigniti glavo, pa vidi vse, kar se godi za njim in ob straneh. Zastrašen je, na smrt je zastrašen. Iz njegovih oči odseva nepopisna groza.

Lexington je debelo gledal starejšega brata.

— Bodil prijazen z njim, kajti moža draži najmanjsa osornost. — A glej, tu prihaja Bob Stone! — je vzklknil Sokrates in stopil naproti možu, ki je prihajal po travniku ves upelen.

Prišlec, mož krepke postave, širokih ramen in veselega obraza, je pozdravljal svojega starega prijatelja tako glasno, da se je slišalo daleč naokrog.

— Suh si, Sok, — je kričal veselo. — Sama kost in koža te je. Ali sploh kaj je?

Sokrates Smith se je zasmjal in stisnil staremu znancu orjaško roko.

— Še vedno si tako glasen, kakor si bil, Bob, — je dejal in vprašal, kje je John Mandel.

— Stoka pod maserjevo roko, — je odgovoril Lexington.

— To je tvoj brat? Ne spominjam se ga. Lep dečko, Sokrate, lep dečko! Ali se vam ne zdi, gospodična Templetonova?

Dekletu so se zaiskrile oči, ki je opazila Lexingtonovo zadrgo.

— Ne morem soditi o moški lepoti, — je dejala hudomušno. Poznam samo vas in očeta.

Bob Stone se je nalač na ves glas zasmjal in se udaril po kolenih, kaže je opozorilo na prijateljevo boleznen.

— Ubogi John preživila hude čase, presneto hude čase, — je dejal. — Manjka mu malo vere in malo pobožnosti.

Sokrates ga je začudeno pogledal.

— To je nekaj novega, Bob, — je dejal.

— Kaj? Pobožnost? Da, priznam, da je to novo, toda bil sem vedno pobožen. Škoda, da ne ostaneta tu na našem misijonarskem shodu v Godalmingu.

Evans, waleski pridigar, pride sem. Zelo zanimivo bo. Tudi jaz bom govoril.

Potapljači isčejo Venerine roke

Kip grške boginje je imel prvotno obe roki. — Med spopadom francoskih mornarjev s turškimi sta se roki odlomili in padli v morje.

Sloviti originalni kip Venere Miloške, stoeč v posebni dvorani pariškega Louvra, je že dolga leta predmet spora med umetnostnimi zgodovinarji, ki se prepričajo, je li napravljen kip Venero brez rok ali pa je imel ta prekrasni kip, ki je postal merilo za žensko lepoto, prvotno tudi roke. Odlični arheolog in umetnostni zgodovinar Georg Gaetano je pa zdaj presenetil kulturni svet s trditvijo, da je Venere imela roke in da jih je po nesrečnem naključju izgubila.

Gaetano je bival več let na otoku Melosa (latinski Milo), kjer je bil Venerin kip pred dobrimi 100 leti odkrit. Gaetanu se je posrečilo najti kraj, kjer so kip odkopali. Iskal je v arhivu v matrikalih imena delavcev, ki so pomagali odkopati kip. Prizadeval si je na vse načine, da najde njihove potomce. Največ mu je prišlo pomagati dnevnik francoskega parnika »Chervetta«, na katerem so prepeljali Venerin kip iz Grčije v Francijo. Iz dnevnika je razvidno, da je prinesel kip na ladjo kapitanom namestnikom Du-mond d'Urville z dvema mornarjem. D'Urvalle je napravil skico kipa, na kateri se vidi, da je imela Venera obe roki. Z desno roko si Venera zakriva spodnji del telesa, kakor si zakriva Medicejska Venera prsa, v levi pa drži jabolko.

Po je parnik »Chervetta« priplul k otoku Melo, ki je bil kip že odkopan. Našel ga je kmet Kentronas, ki je kopal jarek. Z lopato je zadel ob nekaj trdrega in ko je kopal naprej, je našel dobro ohranjen kip, stoeč v zemlji. Ni pa slušil, kako ogromno vrednost predstavlja kip. Kentronas je umrl leta 1850. Pri odkopavanju mu je pomagal njegov 18letni sin De-retrio, ki je tudi že umrl. Pač pa je prof. Gaetano govoril z njegovim sinom, ki mu je povedal, da je Venera res imela obe roki.

Oblasti na otoku Melo so nameravale poslati kip v Carigrad. Toda mornarji francoske ladje »Chervetta« so poklicno pomoci tovaršem parnikom »Estafette« in prinesli kip na francosko ladjo. Med francoskimi in turškimi mornarji je prišlo do spopada, iz katerega se je razvila pravčata pomorska bitka tako, da je moralna francoska vlada intervintirati Carigrad. Ta intervencija je pomagala da je dobila Venerin kip Francija. Toda kip je bil brez rok, kajti mornarji so med pretepotom roke odlomili in padli so v morje. S pomočjo dnevnika in potomca kmata Kentronasa se je arheološki Gaetano posrečilo najti tudi kralj, ki je prišel med francoskimi in turškimi mornarji do spopada. Učenjak je najel tri potapljače, ki bodo na dnu morja iskali Venerine roke. Morje na tem kraju ni posebno globoko in zato Gaeta no upa, da se mu bo posrečilo roke znamenitega kipa najti.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše!

Zelo znižane cene!!

na Kongresnem trgu

15

pri NOVAK-U

• spec. trgovini suknja

NAJBOLEJ NAJUGODNEJE

IN NAJCENEJEE!

Doubl štofi za suknie od	Din 132—
Mandarin in črna suknja od	165—
Marengo in kamgarni črni za pesne in večerne obleke od	224—
Modni kamgarni za obleke od	148—
Športni ševioti volneni od	72—
Kasha in velour za damske plašče (prej Din 195—)	142—
Schrollov šifon, 80 cm širok komadi po Din 23—, m à Din 1350	

Primerna in praktična Miklavževa in božična darila!

Objava.

V ponedeljek 26. t. m. **otvarja se zopet**

trgovina s čevlji kakor tudi čevljarna v Selenburgovi ulici 1 (preje Fr. Szantner).

Sprejemajo se kakor preje naročila po meri in vsa druga popravila po znatno znižani ceni. Vsa dela vrše tudi nadalje bivši stavljenci prejmejo tvrdke.

Zahvala.

V naši težki bolesti vsled nenašte izgube našega nad vse ljubljene soproga, očeta in starega očeta

Antona Müllerja st.

veletrgovca, posestnika i. t. d.

smo prejeli mnogo dokazov iskrenega sočutja, kar nam lajša neizmerno žalost. Posebno zahvalo smo dolžni g. župniku Fr. Berniku in dekanu Laurenčiču za tolažilne obiske, g. primariju dr. Ivanu Jenku in dr. Mat. Hočevarju za njih veliki trud, kot tudi vsem darovalcem prekrasnih vencev in vsem, ki so nam izrazili sožalje.

Zahvala bodi tudi domžalski godbi in gasilnim društvom Domžale in Stob, kot tudi vsem, ki so blagega pokojnika spremljali pri pogrebu.

Domžale, 24. novembra 1928.

13560

Žalujoča rodbina Müller.

Klavirji,

pianini **Bösendorfer**,

Hötzl & Heitzmann

so nesporno najboljši!

Dobite jih za najmanjše obroke le pri tvrdki

Alfonz Breznik

Ljubljana, Mestni trg 3.

Odlčni

slezijski premog

in koks, pravljeno iz skladischa ter trboveljski premog dobavlja Cebin, Wolfova 1, tel. 2756 92/T

Prodam

staro ANTIČNO POHIŠTVO Biedermeier barok, miza z zvezdo vdelan, divan, šest stolov, omara z ogledalom (Spiegelkasten). Naslov pove uprava tega lista pod 2272

30.000 Din posojila

in nekaj najemnine plačam za stanovanje dveh sob in kuhinje. — Vključna na prvo mesto. Ponudbe na upravo tega lista pod 2254.

Uradnica

vestna knjigovodinja, zlasti urna pisarka na stroj, perfektna hrvaška in nemška korespondenča, dobra stilistka ter večna nemške ali hrvaške stenografske, se takoj še za Sušak. Samo prvovrstne, spremne, okretni moči naj pošljemo ponudbe na upravnštvo »Slovena« pod »Uradnica« pod 2257.

Uradnica pod 2257.

Uradnica pod 2257.